

ЗАКОНИ ЛОГІКИ ВИСЛОВЛЮВАНЬ. СПІВВІДНОШЕННЯ ЛОГІЧНИХ ТА ЮРИДИЧНИХ ЗАКОНІВ.

Загальна характеристика формально-логічного закону.

У традиційній логіці законом називають
необхідний зв'язок між думками.

У символічній (математичній) логіці законом визнають
будь-яку тотожно-істинну формулу.

S – $\bar{P}$

S – $\bar{P}$

Побудуємо семантичну таблицю такої формули:

$\neg$	(A	$\wedge$	B)	$\equiv$	$\neg A$	$\vee$	$\neg B$
0	1	1	1	1	0	0	0
1	1	0	0	1	0	1	1
1	0	0	1	1	1	1	0
1	0	0	0	1	1	1	1

Дана формула є тотожно-істинною, бо остаточно його характеристика (під знаком рівносильності) складеться з одиниць, тобто вся формула незалежно від значень змінних A і B залишається істинною.

Серед законів формальної логіки виділяють основні. Критерій їх відмінності такий.

- 1) У даних законах формулюються найнеобхідніші умови логічної правильності кожного конкретного зв'язку між думками – визначеність, послідовність, несуперечність і обґрунтованість.
- 2) У формально-логічній теорії ці закони правлять за аксіоми в тому розумінні, що вони виступають як підстави доведення решти положень теорії, не спираючись в той же час на інші формули.
- 3) Закони, що розглядаються, задають основні логічні оператори і визначають предметні межі їх застосування.

**Основні принципи і закони
правильного мислення.
Визначеність і послідовність
мислення.
Закон тотожності.**

Закони логіки ґрунтуються на її принципах.

Основні логічні принципи такі:

- 1) Визначеність (чіткість і точність думки);
- 2) Послідовність (незмінність думки, яка забезпечує логічні зв'язки у міркуванні);
- 3) Несуперечність (відсутність суперечностей у міркуванні);
- 4) Обґрунтованість (наявність у думки достатніх підстав).

Проаналізуємо таке міркування:

Кожний свідок повинен давати правдиві свідчення.
Стапанчук є свідком.

Стапанчук повинен давати правдиві свідчення.

•

У міркуванні необхідні логічні зв'язки.

Їх створюють шляхом повторення тієї чи іншої думки.

Але щоб ці зв'язки були істотними, достатніми для виведення висновку, кожну думку в міркуванні слід чітко визначати і при повторенні зберігати її початкове значення.

Підкреслені слова виражають визначення закону тотожності.

Він виражає вимоги двох принципів – визначеності та послідовності.

Його формула: $A \leftrightarrow A$.

Звернемось до принципу несуперечності. Він вимагає, щоб у міркуванні не було суперечностей.

Розглянемо такі пари суджень:

Дошка зелена	}	супереч- ність	}	несуміс- ність
Дошка не зелена				
Дошка зелена	}	протилеж- ність		
Дошка чорна				

Якщо два судження суперечать одне одному,
то одне з них істинне, друге – хибне, третє
Неможливе.

Це закон виключеного третього.

Він розкриває суть відношення суперечності
між судженнями.

Його формула: $A \vee \neg A$.

Якщо два судження знаходяться у відношенні протилежності чи несумісності, то одне з них обов'язково хибне (друге також може бути хибним). Це закон несуперечності. Він виражає суть відношення протилежності (і несумісності) між судженнями.

Його формула: $\neg (A \wedge \neg A)$.

Закон достатньої підстави:

Будь-яку думку визнають істинною тільки
за наявності достатніх підстав.

Це закон за своїм змістом
співпадає з принципом обґрунтованості.

Його формула: $((B \rightarrow A) \wedge B) \rightarrow A$.